

Hanne Andersen (S):

Til den sidste ordfører, hr. Poulsgaard: jeg vil i hvert fald ikke tage æren for at have fundet på dette. Man har diskuteret spørgsmålet i over 50 år. Det er ikke en ny sag og et nyt emne og en ny nødvendighed. Det er noget, der faktisk har bølget frem og tilbage i vores samfund i 50 år.

Vi synes, det er meget vigtigt, at vi kommer i gang. Vi støttede SFs forslag i foråret, og vores grundholdning er, at vi må have flere centre. Men vi erkender, som vi har sagt i vores forslag, at amterne og kommunerne har en vanskelig situation, ændrede vilkår, og derfor synes vi, det er rimeligt at undtage dem lige nu, hvor de står i nogle meget store vanskeligheder, og så se at få begyndt på rigshospitalet. Vi kan afklare senere i planlægningsfasen, hvorfra vi skaffer midlerne til landsdækkende centre, for det er givet, at der er brug for det.

Under alle omstændigheder vil rigshospitalet høre med i en sexologisk behandlingscentermodel i vores land, og derfor kan vi allerede nu sige, at det må være rimeligt at anerkende det stykke arbejde, der er brug for på rigshospitalet. Rigshospitalet vil på en eller anden måde formentlig komme til at danne model for det, der i øvrigt skal ske i dette land.

Jeg synes, det er vigtigt, at man kommer i gang. Jeg synes også, det er rart, at ministeren har åbnet en mulighed ved at sige, at dette er nødvendigt, det må vi i gang med. Formen kan vi selvfølgelig drøfte. Jeg synes ikke, at man skal lægge så megen vægt på administrationsmodellen i et beslutningsforslag. Det er noget, man kan drøfte. Men på den anden side synes jeg, at rammerne skal være meget klare så der skal lovgives om det. Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet og til den nærmere diskussion om, hvordan vi får formen fastlagt.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 35 (om oprettelse af sexologiske behandlingscentre), fru Alice Faber, har ordet.

Alice Faber (SF):

Ja, jeg vil først lige komme med nogle bemærkninger til socialdemokratiets forslag,

som vi jo kender adressen på. Jeg vil gerne nævne nogle væsentlige forskelle mellem socialdemokratiets og SFs forslag.

Ifølge forslaget fra socialdemokratiet skal folk henvises. Der er en meget stor forskel på at blive henvist og skulle igennem et visitationssystem og det, vi foreslår. Som mange af ordførerne har været inde på, er det svært at indrømme for en mand, at han ikke kan få rejsning, eller for en kvinde, at hun ikke kan få orgasme. Jeg er i tvivl om, hvorvidt jeg må bruge disse udtryk fra denne talerstol, men det er vigtigt med åbenhed, så vi kan få bearbejdet de fordomme, vi har på dette område. Vi må være opmærksomme på, at denne åbenhed ikke eksisterer, og derfor må vi acceptere, at folk selv kan henvende sig. Jeg vil i den forbindelse stille det spørgsmål til fru Hanne Andersen, om vi på det område kan nå frem til, at der er mulighed for, at folk selv kan henvende sig.

Derudover er der den forskel, at i vores forslag er det ikke kun det lægelige område, der kan henvises. Vi foreslår som henvisere også socialrådgivere og psykologer. Der er jo masser af sociale og psykologiske problemer i seksuelle problemer, hvad så godt som alle ordførerne har været inde på. Det er derfor en skævhed ved det forslag, socialdemokratiet har fremsat, at det kun er læger, der kan henvises.

Vi kan naturligvis ikke acceptere, som jeg sagde før, at det kun er i København, man skal have mulighed for at blive behandlet, at det kun er i København, de studerende kan blive undervist, og at det derfor kun er i København, man kan forske. Men vi er selvfølgelig tilfredse med, at socialdemokratiet er så glade for vores initiativ, at de tager det godt og grundigt til sig, for forslaget er meget vigtigt.

Jeg vil så gå over til de forskellige indlæg.

Jeg er glad for, at indenrigsministeren nu vil se på, hvordan man kan få det frem i lyset, de laver på rigshospitalet. Jeg synes, at det er et stort arbejde, der er lavet på rigshospitalet i mange år, og jeg skal ikke lægge skjul på, at rigshospitalets form har været grundlag for vores forslag. Det store arbejde, de har lavet, trænger de efterhånden til at blive honoreret for, så det kan selvfølgelig kun glæde mig, at indenrigsministeren nu vil se nærmere på det. Jeg synes såmænd ikke, det gør så meget, at et udvalg ser på, om det